

Sarrià rep una reproducció fidedigna del retaule de Sant Vicenç

Dv, 16/04/2010 per Catalunya Religió

A mitjan segle XV la parròquia de Sant Vicenç de Sarrià va encarregar a un dels millors pintors de l'època, Jaume Huguet, un retaule dedicat al seu patró. L'obra, completada anys més tard per un altre artista anomenat Mestre de Castelsardo, es va convertir en una de les joies de la pintura gòtica catalana. El seu renom va fer que l'any 1902 la Junta de Museus de Barcelona la seleccionés per a una exposició d'art sacre. La peça, però, ja no va tornar a la parròquia, i més tard va passar a formar part del fons del Museu d'Art de Catalunya, avui Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC).

Passats més de cent anys de la seva partida, el museu ha volgut que d'alguna manera l'art d'Huguet tornés a tenir un lloc privilegiat al seu espai original; des d'aquest mes de febrer els feligresos de Sant Vicenç de Sarrià poden tornar a contemplar, doncs, el retaule a la seva parròquia. Es tracta d'una còpia digital fidedigna i d'alta qualitat feta pel mateix MNAC, que s'ha col·locat en una de les capelles laterals. Està formada per vuit taules que expliquen la vida, els miracles i el martiri de Sant Vicenç, nascut a Osca al segle III i mort a València al segle IV durant les persecucions imperials romanes.

L'acte d'inauguració del retaule va comptar amb la presència de diverses personalitats del món eclesiàstic i civil. Hi van ser presents el bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sebastià Taltavull; el rector de Sant Vicenç, Mn. Manuel Valls; el delegat de Patrimoni de l'arquebisbat de Barcelona, Mn. Josep Maria Martí Bonet; la directora del MNAC, Maria Teresa Ocaña; la regidora del districte de Sarrià-Sant Gervasi, Sara Jaurrieta; i el president del districte, Joan Puigdollers. L'acte va ser presentat pel periodista de Ràdio Estel Gerard Carrión. Tots els ponents van coincidir a valorar, més enllà de la qualitat artística evident del retaule de Jaume Huguet, la importància que el MNAC hagi fet aquesta reproducció fidel per a la parròquia de Sant Vicenç, cosa que ha permès que els feligresos en tornin a gaudir, tal com havia estat durant segles.

Acabats els parlaments; els nombrosos assistents a l'acte van poder admirar el retaule en la seva nova ubicació, que queda destacat per la il·luminació, pensada expressament per a aquest retaule de 450 anys d'antiguitat.

El retaule

El retaule de Sant Vicenç de Sarrià ha viscut una història plena de peripècies al llarg dels segles. Originalment constava de dotze taules i una imatge central del sant patró, que es van perdre per causes indeterminades, de manera que avui

només ens n'han arribat nou, cinc de Jaume Huguet i tres més atribuïdes al Mestre de Castelsardo: Ordenació de Sant Vicenç, Sant Vicenç fa caure un ídol, Flagel·lació, Sant Vicenç a l'eculi, Sant Vicenç a la foguera, Sant Vicenç a les graelles, Mort de Sant Vicenç i Miracles pòstums. La novena escena va ser realitzada per un pintor d'una qualitat inferior, i no ha estat reproduïda.

L'obra va ser encarregada cap al 1455 a Jaume Huguet, però per raons deconegudes —potser per desavinences entre el pintor i la parròquia— Huguet no va completar mai el retaule. Aquestes desavinences es van allargar fins i tot després de la mort de l'artista, de manera que l'any 1492 la seva vídua, Joana Baruta, reclamava la remuneració promesa per la feina feta pel seu marit. La vídua va morir sense que el conflicte amb els feligresos de Sarrià es resolgués, i va ser la filla de tots dos, Eulàlia Huguet, qui va continuar reclamant el deute. Es va arribar fins i tot a constituir un arbitratge neutral, però la resolució no va ser acceptada per la filla d'Huguet. En aquest punt, ja a començament del segle XVI, la parròquia de Sant Vicenç de Sarrià va decidir contractar un segon artista, conegut amb el nom de Mestre de Castelsardo, per completar les taules inacabades.

Un cop finalitzat, el retaule va presidir l'altar major de l'església, fins que al segle XVIII, amb la construcció de l'actual temple, un altar barroc més d'acord amb el gust de l'època, va substituir l'obra d'Huguet, que va ser col·locada en una capella lateral. Avui l'original es troba ben custodiat i restaurat al MNAC. Aquest mateix mes d'abril el museu té previst d'acabar la reestructuració de la secció d'art gòtic, que a partir d'ara reservarà un lloc destacat per al retaule de Sant Vicenç de Sarrià.

Eduard Brufau. Fotos: Agustí Codinach. Text publicat a [Catalunya Cristiana](#).